

JEDENÁSTA NEDEĽA CEZ ROK B

Keď vo Svätej zemi vysvetľujem pútnikom jej topografiu, tak ľudia sú prekvapení, že v tak malej zemi, ktorá je rozlohou len sotva polovica nášho Slovenska, sú tak úrodné miesta najmä v Galilei, že žatva tam býva dvakrát do roka. Nádherný pohľad sa núka pri vstupe do Galilei, keď sa pred žatvou polia vlnia nádhernou úrodou pšenice. Pán Ježiš určite použil dnešné prvé podobenstvo z tohto prostredia, keď sa pohyboval v okolí roviny Ezdrelon medzi Nazaretom a Genezaretským jazerom. Túto oblasť nazývame aj dnes obilnicou Izraela. Evanjelista Marek nám opisuje v 4, 26-34 dve podobenstvá, ktorými Pán Ježiš chcel vysvetliť rast Božieho kráľovstva na zemi.

Aj druhé podobenstvo o horčičnom zrnku má ten istý význam. Horčica, ako ju my poznáme, nie je totožná s tou, ktorá rastie vo Svätej zemi. U nás je to bylina, ktorú pestujeme na poliach, ale tam je horčica malý strom. Má pekné žlté kvety a z nich sa vysypú maličké čierne semienka menšie ako naše makové. Keď čítame Skutky apoštolov v prvých kapitolách, tak tam jasne vidíme, akou maličkou bola Cirkev v začiatkoch. Vďaka apoštolom a ich usilovnosti sa Cirkev rozrastala a dnes po 2000 rokoch je rozšírená na všetkých kontinentoch sveta. Toto je prvý význam podobenstiev z dnešného evanjelia.

Druhý význam spočíva v otázke, čo je Božie kráľovstvo? V Ježišových časoch ľudia, ktorí snívajú o Božom kráľovstve na zemi ako o politicko – mocenskej vláde Boha nad svetom vyzbrojenú zbraňami, vojskami ako vládu, ktorá sa bude presadzovať vojenskými prostriedkami na vyhnanie nenávidených Rimanov. Pán Ježiš sa jasne staval proti takémuto chápaniu Božieho kráľovstva. Aj dvaja z apoštolov, a to Šimon Horlivec a Judáš Iškariotský, patrili k náboženskej skupine Zelótov – horlivcov, ktorí za každú cenu chceli zničiť Rimanov, aby sa ich Palestína čím skôr zbavila a aby sa tak v Palestíne mohlo slobodne rozvinúť politicko – mocenské Božie kráľovstvo. Týmito podobenstvami Pán Ježiš jasne naznačil, že sa k takémuto chápaniu Božieho kráľovstva nepridáva.

A tu si dajme aj my otázku: „Čo je Božie kráľovstvo?“ Obyčajne si predstavujeme, že toto kráľovstvo bude po smrti. Je to síce pravda, ale nie celá. O tejto pravde Pán Ježiš hovorí ako o Božom kráľovstve už tu na zemi, a to tak, že kto prijme jeho náuku a jeho návod na šťastný život na zemi s pomôckami sviatostí, ktoré nám zanechal, tak potom platia jeho slová: „Božie kráľovstvo je vo vás, je medzi vami (Lk 17, 22).

Zároveň nás evanjelium chce poučiť, že toto kráľovstvo v nás uskutočňuje sám Boh. Nie je to naša zásluha. On ho zasial do našich duší ako malé semienko a ono sa v nás pomaly rozvíja a rastie natoľko, nakoľko sa my preň otvoríme. Preto aj v modlitbe Otče náš prosíme: „Príď kráľovstvo tvoje.“

Z toho vidíme, že sila Božieho kráľovstva je v našej túžbe zveľaďovať ho v nás. Dobré vieme, že to spočíva v počúvaní Božieho slova, prijímaní sviatostí a v láske tak k Pánu Bohu ako aj k blížnemu.

Aká je dôležitá túžba po takomto poznaní Božieho kráľovstva k tomu, aby bol človek na tomto svete šťastný? Vyjadrím to v nasledovnom príklade. Keď som bol pred desiatkami rokov v Detve kaplánom, chodil som učiť náboženstvo do laznických škôl. Na jednej z nich bol riaditeľ, ktorý sa mi do spôsobu a času vyučovania nestaral. Bola to len dvojtriedka, kde v druhej triede učila jeho manželka. Prešli desiatky rokov a asi pred tromi rokmi som dostal list z Čiech, kde sa mi v ňom predstavila pani, že ju síce nepoznám, ale ona vraj bude na mňa do smrti spomínať v modlitbách. Totiž, tento riaditeľ mal dve dcéry, medzi ktorými bol len rok rozdiel. V tom liste mi písala, že keď som učil v triede náboženstvo, že ona so sestrou stáli celú hodinu pri dverách a počúvali ma, ako vyučujem. Vraj nie raz obidve ticho plakali, že nemohli byť so

spolužiakmi u mňa na náboženstve. Aspoň tak sa učili, počúvajúc ma za dverami. Žasol som, keď som od nej čítal tento list, kde sa mi zdôverila, že je vďaka tomu praktická katolíčka a v tomto duchu viedla aj svoje deti. To isté mi napísala aj o svojej sestre. Z toho vidíme, čo znamená úprimná túžba po Božom kráľovstve.

A ešte spomeniem aj druhú etapu Božieho kráľovstva. Po šťastnom a radostnom živote tu na zemi, pokračuje v blaženom a večnom živote v nebi. O tom píše svätý Pavol apoštol takto: „Ani oko nevidelo, ani ucho nepočulo, ani do ľudského srdca nevstúpilo, čo Boh pripravil tým, ktorí ho milujú (1 Kor 2, 9). Tieto dve etapy Božieho kráľovstva spolu znamenajú pre náš život nesmierne šťastie. Preto sa oplatí pre takéto šťastie žiť, čo vám všetkým mojím čitateľom úprimne želám.

Pripravil Martin Mojžiš, sprievodca pútnikov.